

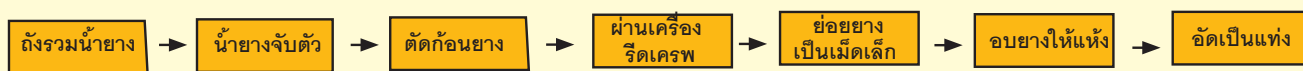
ยางแท่ง (Standard Thai Rubber; STR)

เนื่องด้วยยางแผ่นมีการจัดชั้นด้วยสายตาซึ่งให้ผลที่ไม่แน่นอน ด้วยเหตุนี้อุตสาหกรรมยางส่วนใหญ่ในปัจจุบันจึงเริ่มเปลี่ยนมาใช้ยางแท่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์แทน เนื่องจากยางแท่งมีคุณภาพสม่ำเสมอกว่ายางแผ่นผ่านการทดสอบเพื่อจัดชั้นคุณภาพตามหลักวิชาการ โดยพิจารณาจากปริมาณของสิ่งสกปรกที่มีอยู่ในยางเป็นสำคัญ นอกจากนี้ก็อาจพิจารณาตัวแปรอื่นร่วมด้วย เช่น ปริมาณเถ้า (ash content) ดัชนีความอ่อนตัว (plasticity retention index; PRI) ฯลฯ ปัจจุบันประเทศไทยมีมาตรฐานยางแท่งที่เรียกว่า Standard Thai Rubber (STR) (เดิมเรียกว่า Technically Specified Rubber (TSR)) โดยมีการกำหนดให้ยางแท่ง STR ประกอบด้วยชั้นยาง 8 ชั้น ได้แก่ STR 5L, STR 5, STR 10, STR 20, STR XL, STR 5CV, STR 10CV, STR 20CV

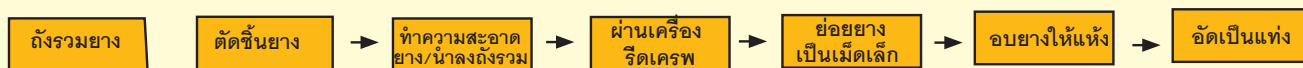
ยางแท่งสามารถผลิตได้จากทั้งน้ำยางและยางแห้ง ขึ้นกับเกรดของยางแท่งที่ต้องการผลิต เช่น ถ้าต้องการผลิตยางแท่งเกรด STR XL ซึ่งมีสีจางมากจำเป็นต้องใช้น้ำยางเป็นวัตถุดิบ แต่ถ้าต้องการผลิตยางแท่งเกรด STR 20 ซึ่งเป็นเกรดที่มีสีเงาปนสูงและมีสีเข้มกว่าก็มักจะผลิตจากยางแห้ง

ยางแท่งสามารถผลิตได้จากทั้งน้ำยางและจากยางแห้ง ดังแสดงในรูปที่ 3 โดยมีหลักการคร่าว ๆ คือ เริ่มต้นนำยางมาทำให้เป็นก้อนเล็ก ๆ (ถ้าเป็นจากน้ำยางก็ต้องผ่านการจับตัวน้ำยางให้เป็นก้อนยางก่อน) เพื่อให้ง่ายต่อการชำระล้างสิ่งสกปรกออกไปและทำให้แห้งในขั้นตอนถัดไปหลังจากอบยางให้แห้งด้วยอากาศร้อนแล้วก็จะนำยางแห้งก้อนเล็ก ๆ นี้ไปอัดให้เป็นแท่งมาตรฐานขนาด 330x670x170 มิลลิเมตร น้ำหนักประมาณ 33.33 กิโลกรัม

กระบวนการผลิต

(ก) จากน้ำยาง

(ข) จากยางแห้ง

รูปที่ 1 กระบวนการผลิตยางแท่ง (ก) จากน้ำยาง (ข) จากยางแห้ง

เอกสารอ้างอิง

1. วราภรณ์ ขจรไชยกูล, “ยางธรรมชาติ: การผลิตและการใช้งาน”, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ 1 สิงหาคม 2549.
2. ข้อมูลวิชาการยางพารา สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 2553.
3. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร, วารสารยางพารา, 32(1), มกราคม-มีนาคม 2554

